

Aigües reciclades

1 De què va? Una monja sàdica i amiga de l'aigua no beneïda pren venjança contra les seves antigues deixebles d'un col·legi de monges...

2 Com va? Som davant d'un altre film espanyol, català de Cornellà, produït per la Fantastic Factory –la que dona peixet al Balagueró– dedicada a rodar històries terrorífiques –en tots els sentits de l'adjectiu– copiant l'estil juvenil ianqui més tronat. El més curiós del cas és que aquests pseudo-productes mimètics estan subvencionats per organismes autòctons –o és autòctos?– que haurien d'administrar els euros públics amb molta més cura filmica. Al pas que anem, amb la Coixet, el Balagueró

i ara el Luis de la Madrid –el seu primer llargemmirallant-se en l'univers anglosaxó, el cinema d'aquí serà el d'allí. Un Hollywood amb gust de botifarra amb mongetes. Pel que fa a la història d'aquesta monja aigualida que parteix, com no, d'una idea (?) de l'inclit Jimmy Balagueró, la cosa té tuf dels capítols de *The Twilight Zone* que Rod Serling va gravar per a la televisió fa una pila d'anys. Però *La monja* s'extralimita fins arribar prop de les dues hores. Uf! Els actors *donen el pega*, la foto ombrívola també, la música acobla ensurts, però la idea i el guió són mortals de necessitat.

3 I va: per consumidors distrets, desvagats i amb moltíssima bona fe.

La monja

Director: Luis de la Madrid. Intèrprets: Anita Briem, Cristina Piaget, Manu Fullola, Paulina Gálvez, John Galway, Belén Blanco. Espanya, 2005. 110 minuts. Lauren.